

פרשת עקב כ"ב אב תשפ"ב

צאת שבת	כניסת שבת	
19:53	19:03	ירושלים
19:51	19:01	בני ברק
19:53	19:03	חיפה
19:52	19:02	באר שבע

ישועה ורפואה מה' יתברך

הרה"ג חגי שושן שליט"א, יועץ הלכתי לרב הראשי נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל, ראש בית ההוראה "שערי הלכה ומשפט", וראש תחום לימודי טוענים רבניים וטוענות רבניות במרכז י.ג.ר

קס ע"ב, לרב הגאון ר' אברהם פאלאג'י בנו של ר' חיים פאלאג'י) שזה מה שכתבה כאן התורה בפרשתנו "והסיר ה' ממך כל חולי". ה' יתברך הוא המסיר ולא הסם המרפא ולא התרופות שהחולה נוטל, ואם ה' לא אמר להם שירפאו, שווא עמלו הרופאים והסממנים. החידוש הוא כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים שכבר החולה יודע מה רפואתם - כמו משה רבינו שידע מניסיון קודם משנים שעברו איזה עשב מרפא את השיניים - בכל זאת אין בהם מועיל והעיקר תלוי "והסיר ה' ממך"...

בספר הילולא רבה בקונטרס ישועות יעקב, רמז על פי מה שאמרו בגמרא בבא בתרא (קטז). דרש ר' פנחס בר חמא: כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, ורמז בראשי תיבות "ממך כל חולי", חכם, וסופי תיבות "ילך", כלשון חכמים ילך אצל חכם.

דוד המלך אומר בתהלים (פ' קיב פ"ט) פִּזְרֵנוּ נִתֵּן לְאֲבוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעֵד קִרְנוֹ תְּרוֹם בְּכָבוֹד, פִּזְרֵנוּ בְּגִמְטְרִיָּה "רופא", רמז שכשם שמביא אדם רופא לרפא אותו מחוליו, כן צריך לפזר ממנו לצדקה לרפואת גופו ונפשו רפואה רוחנית וגשמית וכמו שכתוב וצדקה תציל ממות (משלי י' ב).

נאמר בפרשתנו, וְהִסִּיר ה' מִמֶּךָ כָּל חָלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמָם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׂנְאִיָּךְ:

מובא בספר משיח ה' (דף עא ע"ג, לרב יוסף מונטיקין מסלוניקי) בשם מדרש ששמע, שאירע מעשה למשה רבינו עליו השלום שהיה לו כאב שיניים עד ששאל את פי הקב"ה מה רפואתו לחוליו, ואמר לו ה' יתברך קח לך עשב פלונית והנח אותו עליו ותתרפא, וכך היה.

ושוב פעם שנית חלה מרע"ה אותו חולי עצמו ולא שאל את פי ה' אלא הלך מעצמו ולקח מאותו עשב וישם בפיו ולא ריפא אותו. שאל משה את הקב"ה טעמו של דבר והשיב לו וכי העשב הוא המרפא אני הוא המרפא - ואומר לעשב שירפא. עניין זה רמוז בפסוק (פרשת בשלח פ"טו פ"כו) וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָךְ:

שמה תאמר אני בקי בעשבים המרפאים ואם אשים עליך מחלה אין אתה ירא כי תרפא אתה בעצמך את מחלתך על ידי העשבים שאתה מכיר ויודע, על זה בא התורה ואומרת לא יעלה דבר זה בלבך כי צריך שתדע כי אני ה' רופאך ולא העשב מרפא רק אם ה' יאמר לעשב שירפא.

על פי זה כתב בספר אברהם אנכי (ח"א פרשת עקב דף

בית הוראה ארצי לשאלות בהלכה וייעוץ בענייני משפחה

מענה אישי, מקצועי וללא עלות

www.shoam.org.il *2873

שערי
הלכה
ומשפט

בס"ד